

[Wilhelm]

logik, det er bare et bedre håndværk end det, der først blev lagt frem fra ministeriets side.

Må jeg samtidig sige til fru Kirsten Jacobsen, at efter min erindring var det, den aften vi afgav tillægsbetænkning, en udtrykkelig aftale, at justitsministeren som bilag til sit svar henviste til og vedlagde notatet fra justitsministeriet. Der har været meget fup i betækningsafgivelser ind imellem, men jeg mener ikke, der har været det i denne sammenhæng.

Samtidig vil jeg godt sige til hr. Brusvang, som jo slet ikke har fulgt hele denne sags træning, spørgsmål og besvarelser, at det måske er forståeligt, at han laver sådan en kapitalbrøler, som han gør her, når han taler om, at det er mindre væsentligt, om det er 13.000 eller 2.000, der kan blive ramt af ekspropriationsbestemmelserne. Ja men de 13.000 og de 2.000 er jo lige netop dem, der i hvert fald ikke kan blive ramt, for det er dem, der kan slippe gennem overgangsordningen; det er de tal, der er kommet for, hvem der kan slippe igennem, altså præcis det modsatte af det, hr. Brusvang åbenbart går ud fra, når han nu skal til at tryllekaniner.

Så var der det, hr. Gert Petersen sagde om forudsætninger vedrørende de borgerlige. Den ubegrænsede uanstændighed, han talte om, mener jeg bevisligt er til stede. Der blev gennemført en lovgivning her i tinget i 1970. Det var et stop for ejerlejligheder helt op til 1960, uanset hvordan folk havde disponeret i forvejen, og det gav en tinglysningsfrist på 4 måneder. Der er folk tilbage i de grupper, som stemte for den lov under VKR-regeringen. Det drejer sig i den konservative gruppe om hr. Palle Simonsen, hr. Poul Schlüter, hr. Ninn-Hansen, fru Gerda Møller, hr. Burgdorf og hr. Stetter. De stemte for den lov i 1970, og nu er de ved at samle underskrifter for, at en fuldstændig tilsvarende overgangsbestemmelse, som på ét punkt er mildere, nemlig at ingen kommer i kø ved tinglysningen, skulle være ekspropriation. Jeg synes, vi savner en forklaring fra de mennesker.

Det samme gælder i venstres gruppe hr. Jens Peter Jensen, hr. Enggaard, hr. Kofoed, fru Nathalie Lind og hr. Arne Christiansen og fra CDs gruppe hr. Erhard Jakobsen. Hr. Erhard Jakobsen stemte ikke for, ganske vist, men hævdede heller ikke, at det var ekspropriation; han befandt sig dengang i S' grup-

pe, der ikke var med til at lave indgrebet i 1970. Der er ingen forskel til den skrappe side, mens der er én forskel til den mildere side, nemlig at ingen kommer i kø ved tinglysningen. Det kunne de risikere dengang, for da havde man en skrap 4 måneders tinglysningsfrist.

Der er i dagspressen nævnt nogle forskelle, som disse underskrivere påberåber sig, bl. a. er det nævnt, at man kan sige, at dér, hvor der er tilbudspligt, er der ikke nogen problemer, for dér har man ingen velerhvervet rettighed. Ja men i 1970 var der ingen tilbudspligt, og da var der ikke noget, der kunne gøre, at man sagde, at de og de, der ikke har opfyldt forpligtelserne, har ingen velerhvervede rettigheder. Det er de andre, det drejer sig om, det er dem, man kan tale om ekspropriation i forhold til.

Ja men dem, I stoppede i 1970, kommer alle sammen under den betingelse, at de havde en fuldstændig ubegrænset rettighed til at udstykke, indtil man lavede loven og tinglysningsfristen. Alligevel stoppede I dem, og der var ingen af jer, der kaldte det ekspropriation.

Hele dette hykleri om velerhvervede rettigheder har vi jo set demonstreret her til formiddag. De samme partier har uden betingelser stemt for et lønstop, der har frataget folk velerhvervede rettigheder med hensyn til deres anciennitetslønstigninger, med hensyn til aftaler, der er indgået før, men som først skulle indløses nu, med hensyn også til noget, der i hvert fald principielt hører under ekspropriationsbestemmelser, hvad lønninger jo ikke gør i et borgerligt samfund, naturligvis, nemlig pensionsberettigelser. Det har man også grebet ind over for her i formiddag uden nogen som helst kvababbelse.

Man taler om retssikkerhed. Jeg har aldrig hørt de partier interessere sig for noget med retssikkerhed, når det drejede sig om enkeltpersoners private integritet, når det drejede sig om, at man ikke skulle kunne omgå grundlovens 3 dages bestemmelse ved i stedet at varetægtsfængsle folk i 7 dage. Der var ingen betænkeligheder fra den side i salen, når det drejede sig om at isolationsfængsle folk, der principielt er uskyldige, indtil de er dømt. Vi har aldrig hørt kvababbelser fra den side af salen, når det drejer sig om enkelte, svage menneskers retsstilling her i samfundet. Men her, hvor det drejer sig om for-